

Bemoediging 1-4-2020 corona

Gebed

Heer,

Het is stil op straat. Waar de lente inzet en de vogels vrolijk fluiten, lopen mensen snel en houden afstand. Met terughoudendheid kijken we elkaar aan, bijna argwanend om wat zou kunnen zijn. Heer, zie ons toch. Dit is niet waar mensen voor bedoeld zijn. Zie ons en help ons wanneer we zoeken naar hoop en uiting proberen te geven aan onze liefde om elkaar. Zelfs als dat betekent dat we elkaar daarom niet meer kunnen zien.

Heer, wees aanwezig in onze huizen en in onze harten. Wees aanwezig in ons gebed en in de dromen die we delen met elkaar. Wees aanwezig als wij denken aan de mensen met verdriet. Aan de familie van Martien, die zo plotseling overleden is, die we graag nog het goede hadden willen wensen. Wees aanwezig bij de familie Schreuders, waar het leven ook zo kwetsbaar is. Wees aanwezig bij mevrouw de Kreij, die niemand kan zien.

Kijk naar ons allemaal om. Ieder van ons, geplaagd door zorgen, zoekend naar vindplaatsen van hoop. Kom bij ons en blijf bij ons. Vandaag en alle dagen, tot in eeuwigheid. Amen

Lezing: Lk. 24: 13-35

Lieve mensen,

Er is iets naars gebeurd. Gisteravond en vanmorgen heb ik geen enkel stukje nieuws gelezen of beluisterd.

Mijn hele tijdlijn staat er vol mee. Op sociale media en in nieuwapps: overal corona. Het is veel. Teveel. Ik wil 's avonds geen nieuws meer zien en geen talkshows. Niet omdat ik mijn kop in het zand steek, maar omdat het meer van hetzelfde is en nergens anders over gaat. En ik was het zat. Ik had er even geen zin meer in. Ik was er klaar mee.

Nu hoort het ook gewoon bij deze ongewone, onwerkelijke tijd. Het is nu eenmaal veel. Corona bepaalt alles wat we doen en hoe onze dagen eruit zien. Met het overlijden van Martien Rietveld bleek eens te meer hoe moeilijk het is om nog om corona heen te kijken. Hoe blijf je dan staan? Hoe blijf je opgewassen tegen de steeds grotere meldingen, de steeds toenemende druk?

Ik bevind me in elk geval in de luxe positie dat ik de verantwoordelijkheid draag voor een ander. Ik kan me vol overgave storten op rekensommen en knutselwerkjes. Dat haalt mijn hoofd weg bij de cijfers van het journaal. Ik bevind me ook in de luxe positie dat ik een telefoon bezit waarmee ik mensen in elk geval nog kan bellen.

Maar is dat ook alles?

Veel van mijn collega's zijn al druk bezig met de voorbereidingen van Pasen via internet. Er wordt opgeboden tegen elkaar wie de meest creatieve manier vindt om Witte Donderdag gestalte te geven of hoe we de mensen toch kunnen bereiken zonder er lijfelijk aanwezig te zijn. Dat lijkt nu alles te zijn, maar ook daarvan raak ik een beetje zat. Want het is niet alles. Alles bent u. Ieder met uw eigen zorgen en behoeften waar we als kerk in van waarde mogen zijn. Ik mis u.

Ik mis het geluid dat naar de achterkant van het verhaal kijkt. Dat niet stopt bij onze lof voor de zorg, maar juist begint bij de eenzame oudere en de hongerige zzp-er. Ik mis het signaal dat wij als gemeenschap konden afgeven door er te zijn als we stopten voor een praatje langs de heg. Ik mis onze hemelbestormers tussen de 15 en de 22 die op zondagavond bij mij thuis op catechese kwamen vertellen hoe zij de wereld beter zouden maken. Ik mis de aandacht voor het kleine leed en het geduld dat wij konden opbrengen voor het verhaal dat al 22 keer verteld werd en waar we nog steeds de waarde van konden zien.

En alles wat de media mij geven is steeds vaker een verhaal van lijden dat lijkt op groot, groter, grootst. Het is verschrikkelijk nieuws. Het is een verschrikkelijke tijd, maar waar is de mens?

Ik las in de Bijbel het verhaal wat u net gehoord heeft. Over twee mensen die ook helemaal vol waren van verschrikkelijk nieuws. Jezus was opgepakt, gemarteld en op een vreselijke manier gestorven: aan een kruis. Ze hadden alles op hem gezet. Hij was hun koning. Hij had in hen een droom aangewakkerd over een nieuwe wereld. En nu: weg droom.

Terwijl die twee mensen naar huis lopen komt er iemand bij hen lopen. Het is Jezus, maar ze herkennen hem niet. Gek, maar tegelijkertijd logisch: ze hebben zo de beelden van Jezus in hun hoofd als hij lijdt en uiteindelijk sterft, dat het niet in hun hoofd opkomt, dat hij inderdaad weer zou leven. Zoals hij had verteld.

Maar ja, het nieuws kan zo indringend zijn en overal waar je komt en bij alles wat je doet je eraan herinneren, dat je domweg vergeet dat het verhaal van Jezus zou doorgaan. En dat ons verhaal doorgaat. Er worden kinderen geboren. Er worden mensen 100 jaar. En oja, bij de burens hebben ze een dakkapel gebouwd.

Er komt weer een tijd ná het coronavirus. Daar mag je je op richten. Hoezeer van alles stopt in ons leven nu, ons eigen leven stopt niet. Daarom moeten we er ons ook niet in verdrinken. Boven water blijven. En mag je het nieuws ook even aan de kant zetten. En je blik vooruit houden.

U heeft vast wel eens gehoord dat ik al roepend achter die kleine aan fietste. Kijk naar voren, kijk vooruit! Ze heeft namelijk de neiging om zo lang opzij te kijken, dat ze vanzelf de goot in fietst. Kijk waar je naartoe wilt, dan gaat het beter.

Het verhaal van Jezus overtuigt me daarvan. Hij stond op uit de dood, vertelt het verhaal verder. Hij leeft. Nee, niet alsof er niets gebeurd was. Hij droeg alles in zich mee. Maar Hij leefde opnieuw. En dus kan ik volmondig beamen dat er ook nu dingen gaande zijn.

En ja, het is heftig en zal misschien nog heftiger worden. Maar we gaan er doorheen. Er komt opnieuw leven aan. Een tijd hierna. Daar mag je je aan vasthouden. Daar mag je je op richten. Daar mag je plannen voor maken. Daarover mag je nadenken vanuit wat je nu leert over wat eigenlijk belangrijk is.

Niet wie de beste internetuitzending maakt. Niet de cijfers op tv. Maar de mens. U en ik. Wij met ons verhaal. Soms triest, soms mooi, maar altijd gekleurd door onszelf en onze verwachtingen.

Morgen ga ik verder. Ik leef. Wij leven samen.

Amen

Lied: Onze Vader in de hemel, luisterliedboek Elise Mannah, Spotify

Zegenbede st Patrick

De Heer zij vóór u, om u de juiste weg te wijzen.

De Heer zij áchter u, om u in de armen te sluiten en om u te beschermen voor gevaar.

De Heer zij ónder u, om u op te vangen als u dreigt te vallen.

De Heer zij ín u, om u te troosten wanneer u verdriet hebt.

De Heer zij óm u héén, als een beschermende muur, als anderen over u heen vallen.

De Heer zij bóven u, om u te zegenen.

Zó zegene u de almachtige God,- vandaag, morgen, en tot in eeuwigheid. Amen.